

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าห้วยศาลา ในท้องที่ตำบลกันทรอม
ตำบลห้วยจันทร์ อำเภอยุหนายุ และตำบลโคกตาล
ตำบลห้วยตามอญ อำเภอยุกันธิ จังหวัดศรีสะเกษ
ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๓๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๓

เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าห้วยศาลา ในท้องที่
ตำบลกันทรอม ตำบลห้วยจันทร์ อำเภอยุหนายุ และตำบลโคกตาล ตำบล

เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๒๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๓

ห้วยตามอญ อำเภอขุนันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าห้วยศาลา ในท้องที่ตำบลกันทรอม ตำบลห้วยจันทร์ อำเภอขุนหาญ และตำบลโคกตาล ตำบลห้วยตามอญ อำเภอขุนันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๓”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินป่าห้วยศาลา ในท้องที่ตำบลกันทรอม ตำบลห้วยจันทร์ อำเภอขุนหาญ และตำบลโคกตาล ตำบลห้วยตามอญ อำเภอขุนันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

(นายไพโรจน์ สุวรรณกร)
อธิบดีกรมป่าไม้

เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๒๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๓

หมายเหตุ: - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
 มหาวิทยาลัย ในท้องที่ตำบลกันทรอม ตำบลห้วยจันทร์ อำเภอยะหาญ และ
 ตำบลโคกตาล ตำบลห้วยตามอญ อำเภอยะนิง จังหวัดศรีสะเกษ เนื้อที่ประมาณ
 ๓๘๐ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒๓๗,๕๐๐ ไร่ มีสภาพภูมิประเทศเป็นเทือกเขา
 สลับซับซ้อน สภาพป่าโดยทั่วไปเป็นป่าดิบชื้น ป่าดิบเขา และป่าดิบแล้ง มี
 แหล่งน้ำแหล่งอาหารของสัตว์ป่าอุดมสมบูรณ์ มีสัตว์ป่าอาศัยอยู่หลายชนิด ทั้ง
 สัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครอง เช่น กระต๊อ เลียงผา วัวแดง เสือ ช้างป่า หมู
 เก้ง กวาง กระซัง หมูป่า ลิง ค่าง ชะนี และนกชนิดต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 มีร่องรอยของกุปรีซึ่งเป็นสัตว์ป่าสงวนที่หายากยิ่งและใกล้จะสูญพันธุ์ชนิดหนึ่ง
 ของโลก ฉะนั้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าและให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดย
 ปลอดภัย รวมทั้งเป็นการช่วยป้องกันรักษาต้นน้ำลำธารและสภาพสิ่งแวดล้อม
 ตามธรรมชาติที่อยู่ในพื้นที่แห่งนี้ให้คงอยู่อย่างถาวรตลอดไป สมควรกำหนด
 บริเวณที่ดินดังกล่าวให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและ
 คุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้